

samme Lejlighed sagde, at jeg havde ikke Orden paa mine Papirer. Det kunde jeg nok have alligevel. Det hænger saaledes sammen, at Sygekassebudet kommer hver Uge eller hver 14de Dag, og saa faar han henholdsvis 1 eller 2 Kr. Jeg har gaaet i den Tro, at jeg var lidt karrig og betalte 2 Øre om Ugen i Drikkepenge, nu ser jeg, at jeg har været saa flot at give 4 Øre. Men det var uforsigtigt af det ærede Medlem at sige, at jeg havde ikke Orden i mine Papirer, for det ærede Medlem har slet ikke selv Orden i sine Papirer. Det ærede Medlem sagde, at han har gennemlæst min Tale i Rigsdagstidenden og der ikke fundet et eneste Ord om, at jeg var forsikret paa den Maade, jeg virkelig var. Maa jeg med den højtærede Formands Tiladelse blot oplæse et Par Linier af Rigsdagstidenden, det findes Sp. 2578. Der udtaler jeg: „I den Kasse, jeg har været Formand for i en Aarrække, maa en Mand med Hustru betale 98 Øre ugentlig for at faa 3 Kr. 10 Øre om Dagen i Sygepenge for sit eget Vedkommende og 1 Kr. daglig for Hustruen. Saa er ganske vist deri indbefattet Begravelseskassen, hvorved baade Mand og Hustru sikre sig en Begravelseshjælp af 120 Kr., om jeg husker ret. Det er ikke overdrevent store Beløb, vedkommende sikre sig i Sygehjælp. Ingen vil paastaa, at 3 Kr. 10 Øre i og for sig er for meget om Dagen, naar en Arbejder ikke skal komme tilbage under Sygdom, og heller ikke er 1 Kr. daglig for Hustruen overdrevent, men 1 Kr. ugentlig i Kontingent er en betydelig Udgift for en Arbejder“. Her staaar altsaa netop alt det, som det ærede Medlem paastod, at jeg ikke havde nævnt, baade den ene Krone om Dagen for Hustruen, som det ærede Medlem paastod, at jeg ikke havde regnet med, de 3 Kr. 10 Øre om Dagen for mig selv, som jeg heller ikke skulde have regnet med, og Begravelseskassekontingenterne. Alt det, som det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde nævnt, staaar her paa Prent, saa jeg tror, jeg kan rolig sige, at det er vistnok det ærede Medlem, der ikke har Redelighed i sine Papirer.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Nej, der er een Ting, som ikke staaar der. Der staaar ikke noget om, hvorvidt det ærede Medlem ogsaa er Medlem af en Hjælpekasse og giver sine 8 Øre daglig; at det ærede Medlem giver

Drikkepenge, kunde jeg jo ikke tænke mig Muligheden af. Men det er jo saa meget smukkere, at det ærede Medlem ikke blot har Raad til at være i en Sygekasse og Hjælpekasse og Begravelseskasse, men ogsaa kan give Drikkepenge.

Til det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem omtalte mig i øvrigt saa pænt, at jeg jo næsten har Grund til at være rørt over det, men som den Pædagog, han er, forenede han Ros og Dadel i sit Foredrag overfor mig. Men idet han vilde dadle mig, kom han til at bruge en noget uforsigtig Ytring. Det ærede Medlem sagde nemlig, at jeg som Minister har handlet med Hensyn til Spørgsmaalet om Sygekasserne i Aarhus Amt efter de bedste socialistiske Mønstre . . . (Rørdam: Arbejdsgivermønstre, sagde jeg) . . . Nej, det ærede Medlem sagde først: efter de bedste socialdemokratiske Mønstre, og derefter føjede han til, at jeg har handlet fuldstændig ulovligt. Det havde jeg dog aldrig troet, at det er at handle ulovligt at handle efter de bedste socialdemokratiske Mønstre, men det er jo noget, det ærede Medlem maa afgøre med Socialdemokraterne og ikke med mig. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde rost mig af, hvad jeg havde gjort overfor Sygekasserne i Aarhus Amt. Nej, det har jeg ikke, det falder mig ikke ind; det var det ærede Medlem, der roste mig. Jeg refererede kun en Kendsgerning, hvad der var sket. Men Sagen er den, at naar Lægerne betragte sig som en Enhed, have Sygekasserne ogsaa Lov til at betragte sig som en Enhed, og da Lægerne paa ny rejste Spørgsmaalet om forhøjet Lægehonorar, var det jo en Selvfølge, at det ikke kunde blive ved Aarhus, thi adskillige Aarhuslæger praktisere jo ogsaa ude i Landsygekasser. Derfor traadte alle Sygekasserne i Aarhus Amt sammen og vedtog enstemmig, at de vilde staa Last og Brast med deres Kolleger i Aarhus By. Thi Sagen er den, at det mindre gode Eksempel er stadig kommet fra Aarhus. Hver Gang der har været Tale om, at Lægerne skulde forhøje Honoraret for Sygekassemedlemmerne, saa er det begyndt i Aarhus; og saa snart Aarhus-Sygekasserne ere gaaede ind paa Fordringerne fra Aarhus-Lægerne, er det bredt ud over Amtet. Jeg tror derfor, at jeg har handlet fuldstændig korrekt og lovligt og i Overensstemmelse med samtlige Sygekasser. Jeg har brugt den Dispositionsret, Ministeren har Ret til at bruge for at væрге Sygekasserne